



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

145. Scyphus: Ex Turselino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

N A V I S.

Ex Luciano.

Descriptio CXLIII.

Aλλὰ μεταξύ τ' λόγων ἡλικία νᾶς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεις, ἑλεγεν ὁ ναυπηγός, τὸ μῆκος εὖς ἢ ὑπὲρ ταῦτα τρίτον μάλιστα τούτου, καὶ ἀπὸ τῆς κλισίας ἄμα εἰς τὸν ποθμένα ἢ βαθυτάτου καὶ τὸν ἀνταρ, ἐνταῦθα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλικία μὲν ἰσός, ὅσων δ' ἀντὶ τὴν κλισίαν, εἴς τ' ἢ πρὸ τοῦ κλισίας, ὡς δ' ἢ πρὸ μὲν ἢ ἐπ' ἀνέστηκεν ἡρέμα καμπύλη χρυσοῦν κηλίσκου ὀπτικαίμην, κατακλιρὸν δ' ἀνάλογον ἢ πρὸς ὑπερέβηκεν εἰς τὸ πρόσθεν ἀπομνημονομένη, τὴν ἐπάνω μὲν τῆς γῆς θεῶν εἶχον, τὴν ἰσὶν ἑκατέρωθεν.

Ὁ μὲν γὰρ ἄλλο κόσμος, καὶ χρυσὸς, καὶ τῶν ἑστὶ τὸ πράσιον πυραυγές, καὶ πρὸ τούτων αἱ ἀγκυραὶ, καὶ τροφία, καὶ περιγωγίαι, καὶ αἱ μετὰ τὴν πρύμναν οἰκίσσεις θαυμαστὰ πάντα μοι εἶδομαι καὶ τῶν ναυῶν πᾶσι στρατοπέδων ἀνέχον εἰκάσιαι. ἔλεγετο δὲ καὶ τὸ βῆτον εἶχει σίτον ὡς ἑκατὸν εἶναι τῶν τῶν Ἀθηναίων οἰκίστων πρὸς Σοφίμ.

Sed interea dum sermones serimus, quanta nāvis haec: eorum, & viginti cubitos in longitudinem porrecta: latitudine autem supra quartam maxime partem mensurae huius patens: tum à summis foris, ad summum usque, quo profundissima est, eo loci videlicet, quo sententia desinit, novem & viginti cubitos alta. Præterea autem quantus malus, quantumque sustinet antennam? quanto autem iudente vititur? ut autem ipsa quidem puppis paulatim assurgit inflexa, atque aureum anserculum superne habens, impositum: è regione verò equa proportione proia prominere, in anteriorem partem, longè porrecta, cognominem navi Deam, isidem videlicet, utrimque additam habens.

Nam cætera quidem ornamenta uti pictura, & veli flammeus ille, atque prasinus color, & ante hæc, anchoræ quoque, & vertendi circumagendique instrumenta, & habitationes illæ post puppim, omnia admiratione digna visa mihi sunt. Iam & nautarum multitudo, cum exercitu comparari posset, dicebatur autem tantum frumenti numerum portare, quantus in annum victum sufficere omnibus in Attica posset.

S C Y P H V S.

Ex Turfellino.

Descriptio CXLIV.

HENRICVS III. cum Lauretanam Virginem, publicis implicitus negotijs visere, ac muneribus colere ipse non posset, Lusitanum vnum ex proceribus Galliarum suo loco ad eam destinauit, cum regali munere, anno M. D. LXXXIV. donum voti-

um, Scyphus egregius erat, Virgini, ut virilem Regi, regnoque stirpem impetraret, munus, & materia, & opere maxime insignes. Scyphus ipse, ex gemma excavata: lapidem Lazuli vocant hodie (ut quibusdam placet) saphyrum appellabant. Hæc gemma eximia magnitudine est, & aureis internitit venis. Operculum Scyphi crystallinum tornatile, quod auro circumclusum clarissimæ gemmæ distinguunt. Porro in summo operculo Angelus aureus Gallici regni insigne Liliū adamantinum sustinet manu. Constat quippe liliū ex tribus adamantibus mira arte alligatis. Scyphi pes smaragdinus auro obducitur, atque sub-

substernitur, circa gemmis eximijs, & vniobus adornatus: in ipsa Imaragdini pedis solea, quam auream esse diximus, doni author, & causa literis incisa.

S G L O P V S.

Ex Massæo.

Descriptio CXLV.

Nondum apparuerunt gentibus ijs, nouæ subtilitatis, & operis admirandi balistæ:

oblongum in tubum, & æqualiter teretem, ex ære fulvi figuratæ: quæ non funibus aut neruis intentæ singula mittunt spicula; sed inexcogitata priscis ratione: ad applicitos tenui ab tergo foramine igniculos, cum incremento multiplici rapiendos, certo primum nitrati, ac sulphurei pulueris modo temperatæ: dein insertos ore patente ferreos ex arte globos, catenasque, & alia obruramenta, fulminum instar flammis elucantibus, cum horrendo fragore contorquent.



V E N A T I O.

Philostat. in amoribus.

Descriptio CXLVI.

Μηδὲ δ' λαγῶς ἡμᾶς ἐκείνοσι διαφουγέτω· σιωθράσωμεν δὲ αὐτὸν τοῖς ἔρωσι. τὸ τοτὸ θηρίον ὑποκαθήμενον ταῖς μηλέαις, & σιτοδύμῳ, τὰ πίπτοντα καταλείπει, διαδραῶσιν οὔτοι, & ταρταῖσι μὲν, κρότω χειρῶν, ὃ δὲ κεκραγῶς, ὃ δὲ ἀνασείων τὴν χλαμύδα. & οἱ μὲν ὑπερέπονται τῷ θηρίῳ καταβῶντες· οἱ δὲ μετέπειθ' αὐτὸ περὶ χεῖρας· ὃ δὲ ὡς ἐπιπέσει αὐτὸν ἄρμασε, & τὸ θηρίον ἀλλεὶν ἰσάπειο, ὃ δὲ ἐπιβλεβεί τῷ σκέλει τῷ λαγῶ· ὃ δὲ διωλίδησεν ἠρηκότα, γελῶσιν οὖ, & καταπίπτασι μὲν, ὃ δὲ εἰς πλευράν, ὃ δὲ πρυμνῆς. οἱ δὲ ὑπὸ πάντες, ἐν τοῖς δὲ διαμυρίας σχήμασι, τοῖς δὲ οὐδέεις, ἀλλὰ πειρῶνται αὐτὸν ἐλθεῖν, ἵερῶν τῇ Αφροδίτῃ ἡδύσω.

N Lepus quidem ille nos fugiat, sed eundem venemur, vnâ cum cupidinibus. Hanc feram sub malis fedentem, quæ poma cædiua, partim edit, partim semelâ relinquit; amores venantur. Hic quidem manuum plausu, ille vero clamitans, tertius chlamydem coneuens; & alij superuolant leporem clamoribus incessentes: alij verò ipsum per vestigia insequuntur. Hic autem, quo impetu se ipsum immisurus irruit: sed fera aliud est conuersa. At hic leporis cruri insidiatur: huius verò è manibus lapsus est. Itaque rident, & ipsi ceciderunt, hic quidem in latus, hic verò pronus. Hi omnes supini, errorem vario indicante habitu: nullus autem sagittas in eum mittit, sed vinum capere conantur, Veneri suauissimam hostiam.

PRAE



UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN